

Deniz bilimci değilim, denizlerle ilgili bilgim genel coğrafya ve tarih bilgimin ilerisine geçmez ve konuyu iyi bilmiyor olmama karşın bu kadar bilgiyle bile uydurmaları anlayabiliyorum.

Öncelikle bilim ve sahtekarlığın sadece bizde değil başka ülkelerde de yıllardan beri iç içe olduğunu belirtmem gerekir. Doçent Dr., Profesör Dr. gibi ünvanlara bakmayın. Bu ünvanlara sahip kişilerin bir bölümü parayla görüş üretirler, yeterli miktarı verirsiniz istediğiniz görüşü “bilimsel” olarak alırsınız.

12 Eylül sonrasında bir örnek:

Bazı profesörler, dil bilimciler Kürtçe adında bir dilin bulunmadığını iddia ederler ve “kanıtlarlardı”. Kürtçe uydurma bir dildi, kısacası yoktu.

Şimdi böyle görüşler duymuyoruz, politik ortama göre başka bilimciler ön plana çıktı.

Benzer bir durumu Almanya’da yaşadım.

1980’li yıllarda okullarda Türkçe anadil derslerinin yanı sıra Kürtçe anadil dersleri de verilmesi gündeme gelmişti. Buna en fazla itiraz edenler de Türkçe öğretmenleriydi. Onlara göre de Kürtçe diye bir dil yoktu ya da en iyi belirlemeyle az gelişmiş bir dildi.

Birkaç yerde bunlarla tartışmak zorunda kaldım, böyle diyorum çünkü öğretmenler arasında “taş kafa” olarak adlandırılacak kesimin az olmadığını biliyorum.

Tartıştığım öğretmenler aynısını tekrarladı: Kürtçe gelişmemiş bir dildir, öğretilmesine de gerek yoktur. Ben de “İnsanlar gelişmemiş bir dili öğrenmek istiyorsa bundan size ne?” derdim. Kürt değilim, Kürtçenin ne orada gelişmiş olduğunu savunmak da bana düşmez; ama önemli olan bu değil, Kürt velilerin çocuklarının Kürtçe öğrenmesini istemesiydi.

Maksat farklı gerekçelerle 12 Eylül rejiminin görüşlerini savunmaktı, başka bir şey değil... Tabii unutmamak gerek, Kürtçe sınıfları açılınca (Türkçe gibi bunlar da seçmeli ders olacaktı) işleri azalacaktı, bunu engellemek istiyorlardı.

Gelelim Kanal İstanbul ile ilgili görüşlere...

Doçent ünvanlı bir kişi Kanal İstanbul’u savunurken “Karadeniz’in patlayabileceğinden” söz etmiş.

Doğa böyle bir tehlikeyi savuşturmanın yolunu yıllardan beri bulmuş. Şöyle ki:

Karadeniz’e çok sayıda nehir dökülür: Yeşilırmak, Kızılırmak, Tuna, Dinyeper gibi... Liste uzatılabilir ama önemli olan çok sayıda tatlı su taşıyan nehrin bu denize dökülmesidir. Dolayısıyla Karadeniz daha az tuzludur, ek olarak burası sıcak bölge olmadığı için buharlaşmayla kaybolan su denize dökülene göre azdır. Karadeniz bu fazla suyu İstanbul Boğazı üzerinden boşaltır.

Kanal İstanbul Karadeniz’deki tuzlulukta bir oranda değişiklik yaratacaktır ve bunun sonuçlarını bilemiyorum.

Şunu da eklemek gerekir:

Akdeniz sıcak bir bölgedir. Bu deniz –Ege de bu denizin uzantısı sayılabilir- yüksek miktarda su kaybederken Karadeniz’den gelen su bunun ancak küçük bir bölümünü karşılar. Asıl büyük su kitlesi Cebelitarık Boğazı üzerinden Atlas Okyanusu’ndan gelir. Bu nedenle Akdeniz’den

Okyanusa açılmak, tersi yönde harekete göre daha zordur, akıntı güçlüdür.

Buradan hareketle Kanal İstanbul'un Ege ve Akdeniz'i de etkileyeceği savının güçlü temele sahip olmadığı söylenebilir. Etkisi mutlaka olacaktır ama önemli görünmemektedir.

Bu işin denizlerle ilgili tarafıdır. Kanal İstanbul, İstanbul'un tatlı su kaynaklarını tahrip mi edecektir, bilemiyorum.

Her şeyi birbirinin içine katarak konuşmak gibi bir huyumuz var. Bu huyun nedeni, kişilerin konuyu bilmemeleri ve bilgi diye ne biliyorlarsa sıralamalarıdır.

Kanal İstanbul çevresindeki arazinin büyük bölümünü üç Katar firması almış...

Ne var bunda, diye sormak gerekir.

Kanal İstanbul yıllardan beri konuşulur, bazen yoğunlaşır bazen geri plana gider. Uyanık firmalar çevredeki arazinin değerlendirileceğini düşünerek hemen toprak alırlar ve bu dünyanın başka ülkelerinde de böyledir. Uyanık firmalar gündemi izleyerek arazi alırlar, bekledikleri bazen olur bazen da olmaz ama olursa iyi para kazanırlar.

Katar firmalarının ve özel kişilerinin Türkiye'den toprak alması bize özgü bir durum değildir. Dünyanın bütün ülkeleri toprak satıyor. Almanya'da Türkler çok sayıda gayri menkul aldılar ama kimse de kalkıp "Türkler Almanya'yı satın alıyor" demiyor.

Paris'teki kahvelerin bir bölümü Çinlilerin elindedir, duyduğuma göre Brüksel'de de aynı durum varmış. Başka çok sayıda ülkede mülkler, işletmeler el değiştiriyor, yabancılar satın alıyor; ne var bunda, kapitalizmin doğal sonucudur.

Bulgaristan'da yabancıların gayrı menkul alması yasaktır ama böyle ülkeler istisnadır.

Karadeniz'de ormanların değişik Arap ülkeleri vatandaşlarına villa yapılması amacıyla yakılmasını teşhir etmek gerekir; buna diyecek yoktur ama normal yerde yapılan villayı Arap da alabilir, Yahudi de... Buradan hareketle "topraklarımız satılıyor" demek aptallığın bir başka çeşididir. Para gelsin de nereden gelirse gelsin, çok sayıda ülkede yabancıların toprak ya da taşınmaz mal almasında sınırlama yoktur.

Konuları birbirinden ayırarak konuşmak, her şeyi birbirine karıştırmamak gerekir.

Uzman görüşleri konusunda dikkatli olmak gerekir, uzman satın almak hiç sorun değildir ve tarihte çok sayıda örneği de vardır.

Kanal İstanbul, İstanbul'u değiştirecek bir projedir ve buna en başta o kentte yaşayanların karar vermesi gerekir.

Almanya'da Stuttgart 21 adı verilen büyük projenin kentte gösterilere neden olduğunu ve sonunda da vazgeçildiğini hatırlatırım.

İnsanlar yaşadıkları coğrafya hakkında karar vermek hakkına sahiptir.